

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 12-04-15

Col·lecta:	162,24
Caixetes ciris	38,74
Caixetes:	62,02
Caixetes Càritas:	21,70
Menjador	95,00

Lectures diumenge

26 d'abril diumenge 4 de Pasqua

1 lec. AC. 4, 8-12 Salm 118 (117):
1.4.8, 21-23, 26.28-29 **3ª lec. 1Jo. 3,**
1-2. **4ª lec Jo. 10, 11-18**

CÀRITAS POBLENOU

Atenció a la gent gran, servei d'acompanyament

Si necessites o coneixes d'algú que li faci falta aquest servei d'acompanyament, posa't en contacte amb nosaltres i t'explicarem el que et podem oferir.

C.E. ANEM A CAMINAR

El proper dissabte hi ha la sortida al Bestracà per la cresta del Gall

RACÓ DE PREGÀRIA

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres,
dia 24,
a 2/4 de 9
del vespre

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES

A LES 20:30h. A L'ESGLÉSIA

PREGUEM EN COMUNITAT

Parroquia de Poblenou

EDUARDO GALEANO

El Sistema

Los funcionarios no funcionan.
Los políticos hablan pero no dicen.
Los votantes votan pero no eligen.
Los medios de información desinforman.
Los centros de enseñanza enseñan a ignorar.

Los jueces condenan a las víctimas.
Los militares están en guerra contra sus compatriotas.

Los policías no combaten los crímenes, porque están ocupados en cometerlos.

Las bancarrotas se socializan, las ganancias se privatizan.

Es más libre el dinero que la gente.

La gente esta al servicio de las cosas.

Tiempo de los camaleones: nadie ha enseñado tanto a la humanidad como estos humildes animalitos.

Se considera culto a quien bien oculta, se rinde culto a la cultura del disfraz.

Se habla el doble lenguaje de los artistas del disimulo. Doble lenguaje, doble contabilidad, doble moral: una moral para decir, otra moral para hacer.

La moral para hacer se llama realismo.

La ley de la realidad es la ley del poder. Para que la realidad no sea irreal, nos dicen los que mandan, la moral ha de ser inmoral.

Quien no se hace el vivo, va muerto. Estás obligado a ser jodedor o jodido, mentidor o mentido.

Tiempo del qué me importa, del qué le vas a hacer, del no te metas, del sálvese quien pueda.

Tiempo de los tramposos: la producción no rinde, el trabajo no vale.

En el Río de la Plata, llamamos bobo al corazón. Y no porque se enamora: lo llamamos bobo por lo mucho que trabaja.

(Eduardo Galeano)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

19 d'abril del 2015

Núm. 584

Diumenge III dePASQUA de l'any B.

Nosaltres som els deixebles d'Emaús del segle XXI

Jesús, amic del nostre interior,

Dóna'ns llum, per a veure com Tu veus.

Dóna'ns força, per a viure el teu evangeli.

Dóna'ns la teva resurrecció, per a trobar l'amor i l'alegria.

Ja no podem llegir la nostra vida ni la de ningú, com si res pugui canviar, com si tot fos ja determinat. No és hora de tristesa sinó d'alegria. És l'alegria viscuda enmig de les petites coses de cada dia. És la resposta a l'amor de Jesús sense mesura, la que ens empeny a viure gratuïtament com a companys de tots.

Encara que, de vegades no sabem on trobar Jesús, si que tenim rastres de la seva presència, del seu pas entre nosaltres. Quins podrien ser aquests rastres? :

· Compartir. Un cristià que comparteix la vida, és un testimoni del Ressuscitat. Seguint aquest rastre, el trobarem.

· L'amistat, l'amor, la tendresa ..., són empremtes del seu pas, anem seguint i el trobarem.

· Quan nosaltres mateixos ens repartim i ens compartim entre els altres, com Jesús quan va trencar el pa del seu cos i el va repartir, llavors nosaltres som la seva empremta.

On trobes tu el seu rastre? On pots compartir l'amistat, l'amor, la tendresa que ens transmet Jesús

Nosaltres som els deixebles d'Emaús del segle XXI, l'hem trobat en el camí de la nostra història i hem estat escollits per a portar el crit de la seva resurrecció, el seu escalf de vida a tots els homes i dones amb qui ens creuem en el camí. (del llibre "Caritas 2015")

P.R.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

Salm responsorial 4, 2. 4. 7. 9

Respon-me quan t'invoco, / oh Déu que em fas justícia / M'has eixamplat el cor en els perills./ compadeix-te i escolta el meu prec.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta / sempre que l'invoco

Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la teva mirada.»

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en TU segur, / només en TU, Senyor

Lectura de la primera carta de sant Joan (1 Jo 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus.

Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que

s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

Salmo responsorial 4, 2. 4. 7. 9

Escucha cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración.

Hay muchos que dicen: “¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?”

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo.

HA MORT EDUARDO GALEANO, Escriptor i periodista compromès

Eduardo Galeano va néixer a Uruguay. Es va haver d'exilar primer d'Uruguay i després d'Argentina per els cops d'Estat dels militars i es va venir a refugiar a Europa, on va viure als anys 80 un temps a Poblenu, a la plaça de la Infància.

És autor de molts poemes, com aquests:

Los Nadies

Sueñan las pulgas con comprarse un perro y sueñan los nadies con salir de pobres, que algún mágico día llueva de pronto la buena suerte, que llueva a cántaros la buena suerte; pero la buena suerte no llueve ayer, ni hoy, ni mañana, ni nunca, ni en lloviznita cae del cielo la buena suerte, por mucho que los nadies la llamen y aunque les pique la mano izquierda, o se levanten con el pie derecho, o empiecen el año cambiando de escoba.

Los nadies: los hijos de los nadies, los dueños de nada.

Los nadies: los ningunos, los ninguneados, corriendo la liebre, muriendo la vida, jodidos, rejodidos:

Que no son, aunque sean.

Que no hablan idiomas, sino dialectos.

Que no profesan religiones, sino supersticiones.

Que no hacen arte, sino artesanía.

Que no practican cultura, sino folklore.

Que no son seres humanos, sino recursos humanos.

Que no tienen cara, sino brazos.

Que no tienen nombre, sino número.

Que no figuran en la historia universal, sino en la crónica roja de la prensa local.

Los nadies, que cuestan menos que la bala que los mata.